

Neuvoston perustelut: Neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta (EU) N:o 2/2015 bensiiniin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun direktiivin 98/70/EY ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun direktiivin 2009/28/EY muuttamisesta

(2015/C 50/02)

I JOHDANTO

Komissio toimitti edellä mainitun ehdotuksen 18. lokakuuta 2012. Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 192 artiklan 1 kohtaan ja useiden säännösehdoitusten osalta saman sopimuksen 114 artiklaan.

Ehdotuksen ⁽¹⁾ tarkoituksena on muuttaa polttoaineiden laatua koskevaa direktiiviä (98/70/EY sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/30/EY) ja uusiutuvia energialähteitä koskevaa direktiiviä (2009/28/EY), ottaa huomioon näihin kahteen direktiiviin sisältyvä vaatimus, jonka mukaan komission on annettava kertomus epäsuorien maankäytön muutosten ⁽²⁾ vaikutuksista kasvihuonekaasupäästöihin ja tavoista näiden vaikutusten minimoimiseksi, sekä tarvittaessa esittää asiaa koskeva ehdotus ⁽³⁾.

Euroopan parlamentin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta hyväksyi mietintönsä äänestyksessä 11. heinäkuuta 2013, minkä jälkeen Euroopan parlamentti vahvisti ensimmäisen käsittelyn kantansa ⁽⁴⁾ 11. syyskuuta 2013.

Neuvosto pääsi 13. kesäkuuta 2014 poliittiseen yhteisymmärrykseen ehdotuksesta. Lingvistijuristien viimeisteltyä tekstin neuvosto vahvisti 9. joulukuuta 2014 kantansa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklassa määrättyä tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.

Neuvosto otti käsittelyssään huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon. Alueiden komitea päätti olla antamatta lausuntoa.

II TAVOITE

Komission ehdotuksen tarkoituksena on käynnistää siirtyminen biopolttoaineisiin, jotka tuottavat huomattavia kasvihuonekaasupäästöjä silloin, kun myös epäsuorasta maankäytön muutoksesta johtuvat arvioidut päästöt raportoidaan. Komissio korostaa, että jo tehdyt investoinnit on suojattava. Komission ehdotuksen tavoitteet ja pääkohdat ovat seuraavat:

- rajoittaa vaikutusta, joka perinteisillä biopolttoaineilla (joihin liittyy epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvien päästöjen riski) on uusiutuvaa energiaa koskevassa direktiivissä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen;
- parantaa biopolttoaineiden tuotantoprosessien kasvihuonekaasuihin liittyvää suorituskykyä (eli vähentää prosesseihin liittyviä päästöjä) korottamalla uusien laitosten kasvihuonekaasupäästöjen vähimmäiskynnystä; muutos ei kuitenkaan vaikuttaisi laitoiksi, jotka ovat jo toiminnassa;
- kasvattaa kehittyneiden biopolttoaineiden (jotka aiheuttavat vähän epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvia päästöjä) jalansijaa markkinoilla mahdollistamalla sen, että tällaiset polttoaineet vaikuttavat uusiutuvaa energiaa koskevassa direktiivissä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen perinteisiä biopolttoaineita enemmän;
- parantaa kasvihuonekaasupäästöjen raportointia velvoittamalla jäsenvaltiot ja polttoaineiden toimittajat ilmoittamaan biopolttoaineiden aiheuttamasta epäsuorasta maankäytön muutoksesta johtuvat arvioidut päästöt.

III NEUVOSTON KANNAN ERITTELY

1. Yleistä

Neuvosto yhtyy komission ja parlamentin näkemykseen ehdotuksen päätavoitteiden osalta, mutta esittää alkupe räiseen ehdotukseen useita muutoksia. Neuvosto pyrkii ottamaan tasapainoisesti huomioon seuraavat asiat:

- epäsuorien maankäytön muutosten aiheuttama yleinen ongelma,
- kehittyneempien biopolttoaineiden käytön edistämistä koskeva tavoite,
- selkeämpi investointinäkökulma ja nykyisen EU:n lainsäädännön perusteella jo tehtyjen investointien suojaaminen.

⁽¹⁾ 15189/12 ENV 789 ENER 417 ENT 257 TRANS 346 AGRI 686 POLGEN 170 CODEC 2432.

⁽²⁾ "ILUC".

⁽³⁾ Direktiivin 2009/30/EY 7 d artiklan 6 kohta ja direktiivin 2009/28/EY 19 artiklan 6 kohta.

⁽⁴⁾ A7-0279/2013.

Näistä näkökohdista johtuen neuvoston kannassa on tehty joitakin muutoksia komission alkuperäisen ehdotuksen sanamuotoon ja ehdotuksesta on poistettu joitakin säännöksiä, ottaen erityisesti huomioon olemassa oleva tilanne, epäsuoria maankäytön muutoksia koskevien arviointien epävarmuustekijät sekä biopolttoaineiden tuotantoa ja kulutusta koskevat olosuhteet ja näköalat. Tästä syystä neuvosto ei myöskään hyväksynyt niitä Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn lausunnossa esitettyjä tarkistuksia, jotka koskevat kyseisiä poistettuja säännöksiä. Lisäksi joitakin ehdotettuja tarkistuksia ei hyväksytty siksi, että niiden ei katsottu edistävän riittävästi direktiivin tavoitteita, ja joidenkin ehdotusten sanamuotoa muutettiin, jotta direktiivistä tulisi selkeämpi ja ytimekkäämpi.

Seuraavassa on esitetty sisältöä koskevat muutokset.

2. Keskeiset poliittiset kysymykset

i) *Tavanomaisten biopolttoaineiden ja uusien laitosten kasvihuonekaasusäästöjen vähimmäiskynnys*

Komissio ehdotti, että uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin tavoitteiden täyttämiseksi viljakasveja ja muista paljon tärkeästä sisältävistä viljelykasveista, sokerikasveista ja öljykasveista tuotettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden osuus rajoitettaisiin viiteen prosenttiin, mutta niiden kokonaiskulutukselle ei asetettu rajoituksia.

Neuvosto katsoo, että vaikka vähimmäiskynnystä voidaan käyttää yhtenä epäsuorien maankäytön muutosten lieventämiskeinona, komission ehdotusta on muutettava edellä mainittujen tavoitteiden huomioon ottamiseksi. Neuvoston kannassa vähimmäiskynnukseksi on asetettu seitsemän prosenttia. Todettakoon, että myös parlamentti korotti komission ehdottamaa vähimmäiskynnystä tarkistuksessaan 181 (kuuteen prosenttiin, kattaen myös energiakasvit). Neuvosto ei kannata parlamentin tarkistusta 184/REV, jonka mukaan vähimmäiskynnys koskisi myös polttoaineiden laatua koskevassa direktiivissä asetettua kasvihuonekaasuintensiteetin vähentämistavoitetta, ja toteaa, ettei komission ehdotuksessa säädetä tällaisesta vähimmäiskynnyn soveltamisesta. Neuvosto pitää vähimmäiskynnyn soveltamista tähän tarkoitukseen epätarkoituksenmukaisena, koska polttoaineiden laatua koskevan direktiivin tavoitteena on asettaa vähentämistavoite EU:n polttoainevalikoiman kasvihuonekaasuintensiteetille.

Todettakoon lisäksi, että vaikka neuvosto hyväksyy biopolttoaineiden osuuden rajoittamisen uusiutuvia energialähteiden koskevan direktiivin tavoitteiden täyttämiseksi, se katsoo, ettei vähimmäiskynnöksellä saisi rajoittaa jäsenvaltioiden joustovaraa siten, että vähimmäiskynnyn ylittäviä biopolttoaineiden määriä pidettäisiin kestävän kehityksen periaatteiden vastaisina, jolloin jäsenvaltiot eivät voisi kannattaa ehdotusta. Tästä syystä neuvosto ei voi hyväksyä Euroopan parlamentin tarkistusta 89.

Uusien laitosten osalta neuvosto voi periaatteessa hyväksyä parlamentinkin kannattaman komission ehdotuksen lykätä uusissa laitoksissa tuotettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden kasvihuonekaasusäästöjen 60 prosentin vähimmäiskynnyn käyttöönottoa (direktiivin voimaantuloon asti ehdotetun täsmällisen päivämäärän, 1. heinäkuuta 2014, sijasta).

ii) *Epäsuoria maankäytön muutoksia koskevat arvioinnit, raportointi ja uudelleentarkastelu*

Komission alkuperäisessä tekstissä jäsenvaltiot ja polttoaineiden tuottajat veloitettiin sisällyttämään epäsuorista maankäytön muutoksista aiheutuvat arvioidut päästöt kertomuksiinsa, jotta voidaan laskea biopolttoaineiden ja bionesteiden käytöstä saatava vähennys elinkaarenaikaisissa kasvihuonekaasupäästöissä. Ehdotetaan vastaavia uusia liitteitä (liite V polttoaineiden laatua koskevaan direktiiviin ja liite VIII uusiutuvia energialähteitä koskevaan direktiiviin), joissa esitetään tiettyihin raaka-aineryhmiin⁽¹⁾ liittyvästä epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvat arvioidut päästöt.

Neuvoston mukaan kyseisissä säännöksissä olisi otettava paremmin huomioon epäsuoria maankäytön muutoksia koskevien arviointien mallintamiseen, olettamuksiin ja tuloksiin liittyvä epävarmuus mutta pyrittävä kuitenkin käsittelemään epäsuorien maankäytön muutosten aiheuttamaa ongelmaa ja tuettava parhaan mahdollisen tieteellisen näytön aikaansaamista. Tällä perusteella edellä mainituissa neuvoston ehdottamissa uusissa liitteissä on vaihteluvälejä, jotka kuvastavat epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuviin alustaviin arviointeihin päästöihin liittyvää epävarmuutta. Jäsenvaltioiden ja polttoaineiden tuottajien olisi ilmoitettava biopolttoaineiden ja bionesteiden määrät kunkin näissä liitteissä mainitun raaka-aineryhmän osalta, ja komissio laatisi sen pohjalta oman kertomuksensa, jossa otetaan huomioon arvojen vaihteluvälit epävarmuuden vähentämiseksi ja sitä kautta vankemman tieteellisen perustan luomiseksi. Raportoinnin ja uudelleentarkastelun yhteydessä komissio tarkastelisi myös mahdollisia vaikutuksia EU:n muihin politiikan aloihin, kuten ympäristö-, ilmasto- ja maatalouspolitiikkaan, ja näiden vaikutusten huomioon ottamista.

Tekstiin on sisällytetty myös uudelleentarkastelua helpottavia tekijöitä, uusi määritelmä biopolttoaineille ja bionesteille, joista todennäköisesti ei aiheudu epäsuoria maankäytön muutoksia, tunnistamis- ja sertifiointikriteerit biopolttoaineille, joista todennäköisesti ei aiheudu epäsuoria maankäytön muutoksia ja joita saadaan muun

⁽¹⁾ Viljakasvit ja muut paljon tärkeästä sisältävät viljelykasvit, sokerikasvit ja öljykasvit.

muassa satoa kasvattamalla, sekä biopolttoaineiden ja bionesteiden raaka-aineiden, joista todennäköisesti ei aiheudu epäsuoria maankäytön muutoksia, tuotannon sertifiointijärjestelmien tarkastelu hanketason lieventävinä toimenpiteinä. Uudelleentarkastelua koskevassa artikkelissa on säilytetty mahdollisuus sisällyttää kestävyyskriteereihin tekijöitä, jotka koskevat epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvia tarkistettuja arvioituja päästöjä. Lisäksi neuvoston kannan uudelleentarkasteluartikkelissa pyydetään komissiota, parlamentin tarkistuksia 189, 107 ja 190 vastaavalla tavalla, ottamaan uudelleentarkastelussaan huomioon epäsuorista maankäytön muutoksista tehtyjen arviointien tärkeimpiä oletuksia koskevat uusimmat käytettävissä olevat tiedot, mukaan luettuna maatalouden satojen ja tuottavuuden suuntaukset, osoitukset sivutuotteille ja todetut maankäytön kokonaisuudet ja metsäkadon määrät.

Edellä esitetystä epäsuorien maankäytön muutosten arviointeihin liittyvästä epävarmuudesta johtuen neuvosto ei voi hyväksyä parlamentin tarkistusta 60, jonka tarkoituksena on ottaa epäsuoriin maankäytön muutoksiin liittyvät tekijät vuodesta 2020 alkaen huomioon biopolttoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen laskennassa. Neuvoston kannassa pyritään yleisesti siihen, että polttoaineiden laatua ja uusiutuvia energialähteitä koskevien direktiivien muutokset olisivat mahdollisimman yhdenmukaisia.

Neuvosto katsoo, että molempien muutettavien direktiivien yhdenmukaisuuden vuoksi uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin uusi liite VIII, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston kannassa, olisi säilytettävä yhdessä polttoaineiden laatua koskevan direktiivin liitteen V kanssa sen sijaan, että ne poistettaisiin, kuten parlamentin tarkistuksessa 164 ehdotetaan.

iii) Kehittyneempien biopolttoaineiden käytön edistäminen

Kehittyneempien biopolttoaineiden käytön edistämiseksi komissio ehdotti tavanomaisten biopolttoaineiden vähimmäiskynnyksen lisäksi järjestelmää, jossa näiden maankäyttöä lisäämättömistä raaka-aineista tuotettujen biopolttoaineiden käyttöä edistettäisiin myös siten, että niiden vaikutus uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin mukaisen liikenteen 10 prosentin tavoitteen saavuttamiseen lasketaan nelinkertaisena niiden energiasältöön verrattuna. Edellä mainittuun direktiivin ehdotetaan uutta liitettä IX, joka sisältää tällaiset raaka-aineet, joihin kuuluvat muun muassa jätteet ja tähteet.

Parlamentin kannassa veloitetaan jäsenvaltiot pyrkimään vaiheittain siihen, että kehittyneillä biopolttoaineilla katetaan vuoteen 2016 mennessä vähintään 0,5 prosenttia ja vuoteen 2020 mennessä vähintään 2,5 prosenttia energiankulutuksesta. Raaka-aineet on liitteessä IX olevassa A, B ja C osassa jaettu kolmeen ryhmään sillä perusteella, lasketaanko niiden vaikutus liikenteen 10 prosentin tavoitteen saavuttamiseen kaksin-, kolmin- vai nelinkertaisena niiden energiasältöön verrattuna. Vain A ja C osassa olevien raaka-aineiden vaikutus lasketaan suhteessa kehittyneiden biopolttoaineiden tavoitteiden saavuttamiseen.

Neuvostokin kannattaa sitä tavoitetta, että kehittyneiden biopolttoaineiden, joihin liittyy alhainen epäsuoran maankäytön muutoksen riski, käyttöä olisi lisättävä. Neuvostossa epäillään kuitenkin edelleen vahvasti sitä, miten hyödyllistä on laskea tiettyjen raaka-aineiden vaikutus nelinkertaisena komission ehdotuksen mukaisesti, koska se saattaisi johtaa markkinoiden vääristymiseen ja petolliseen toimintaan. Tällaisen järjestelmän ei myöskään uskota olevan tehokkain keino lisätä kehittyneiden biopolttoaineiden käyttöä. Neuvoston kannassa pyritään siksi edistämään kehittyneiden biopolttoaineiden käyttöä useilla eri keinoilla, mutta jäsenvaltioille jätetään joustovaraa niiden mahdollisuuksien ja kansallisten olosuhteiden mukaan: jäsenvaltioiden edellytetään asettavan kehittyneitä biopolttoaineita koskevat kansalliset tavoitteet, joiden viitearvona on 0,5 prosenttiyksikköä uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin mukaisesta liikenteen 10 prosentin tavoitteesta. Ne voivat asettaa alemman tavoitteen kolmesta eri syystä. Niiden olisi kuitenkin perusteltava tavoitteen asettaminen 0,5:ttä prosenttiyksikköä alhaisemmalle tasolle ja ilmoitettava syyt, joiden vuoksi niiden kehittyneitä biopolttoaineita koskevaa kansallista tavoitetta ei ole saavutettu. Komission edellytetään julkaisevan tiivistelmän jäsenvaltioiden edistymisestä kehittyneitä biopolttoaineita koskevien kansallisten tavoitteidensa saavuttamisessa.

Vaikka oikeudellisesti sitomattomilla, kehittyneitä biopolttoaineita koskevilla kansallisen tason alatavoitteilla voineuvoston mielestä olla kannustava ja investointeja lisäävä vaikutus, neuvosto ei kuitenkaan voi kannattaa parlamentin kannassa esitetyn kehittyneitä biopolttoaineita koskevan tavoitteen luonnetta eikä kehityspolkua kehittyneiden biopolttoaineiden saatavuuteen ja kustannuksiin liittyvien huolenaiheiden vuoksi. Neuvosto ja parlamentti (tarkistuksessaan 111) näyttävät olevan yhtä mieltä siitä, että uudelleentarkastelussa on arvioitava

kehittyneiden biopolttoaineiden saatavuutta ja otettava tässä yhteydessä huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristövaikutukset, sekä täydentävien kriteerien käyttöönottoa kehittyneiden biopolttoaineiden kestävyuden varmistamiseksi.

Lisäkannustimina kehittyneiden biopolttoaineiden käytön lisäämiseen neuvoston kannassa laajennetaan uusiutuvia energialähteitä koskevassa direktiivissä tarkoitettuja tilastollisia siirrot koskemaan myös kehittyneitä biopolttoaineita ja näiden polttoaineiden vaikutuksen laskeminen kaksinkertaisena laajennetaan koskemaan kaikkia kyseisessä direktiivissä asetettuja kokonaistavoitteita.

Neuvoston kannassa on muutettu uutta liitettä IX lisäämällä sen A osan luetteloon muun muassa metsätalouden jätteet ja tähteet ja kotitalouksista peräisin olevat biojätteet, joiden kaikkien vaikutus tavoitteiden saavuttamiseen laskettaisiin kaksinkertaisena niiden energiasisältöön verrattuna. B osa sisältäisi vain käytetyn ruokaöljyn ja eläinrasvat, joiden vaikutusta ei laskettaisi kehittyneitä biopolttoaineita koskevien kansallisten tavoitteiden saavuttamisen osalta.

Siirtymäsäännöksen mukaan kansalliseen tavoitteeseen kuuluvaksi voidaan laskea myös sellaisista raaka-aineista valmistetut biopolttoaineet, joita ei luetella liitteessä IX ja jotka on määritelty jätteeksi, tähteiksi, muiden kuin ruokakasvien selluloosaksi tai lignoselluloosaksi ja joita käytetään olemassa olevissa laitoksissa ennen direktiivin hyväksymistä. Neuvoston mielestä tämä liitteen IX yksinkertainen ja selkeä jaottelu on parempi vaihtoehto kuin parlamentin kannan liitteessä IX esitetty monimutkainen rakenne.

Neuvosto kannattaa suurelta osin parlamentin pyrkimystä vahvistaa säännöksiä petosten riskin minimoimiseksi. Tällaisia petoksia olisivat esimerkiksi yksittäisten erien kaksin- tai moninkertainen kirjaaminen EU:ssa ja materiaalien muuttaminen tarkoituksellisesti, jotta ne kuuluisivat liitteen IX soveltamisalaan. Tältä osin neuvosto on ottanut huomioon tarkistuksissa 101 ja 185 esitetyt asiat, jotta jäsenvaltiot kannustaisivat kehittämään ja käyttämään järjestelmiä, joilla voidaan seurata ja jäljittää raaka-aineita ja niistä tuotettuja biopolttoaineita koko arvoketjun varrella. Lisäksi neuvoston kantaan on sisällytetty myös jäsenvaltioiden raportointivelvollisuus, jonka ansiosta komissio voi arvioida petosten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi toteutettujen toimenpiteiden tehokkuutta sekä lisätoimenpiteiden tarvetta, myös unionin tasolla toteutettavien täydentävien toimenpiteiden osalta.

Mitä tulee jäsenvaltioiden ja komission raportointiin liitteessä IX luetelluista raaka-aineista valmistettujen biopolttoaineiden saatavuudesta ja kestävydestä, neuvoston kannassa veloitetaan jäsenvaltiot ja komissio lisäksi ottamaan huomioon jätepuitedirektiivissä vahvistetun jätehierarkian periaatteet, biomassaa koskevan porrastetun käytön periaate, tarvittavien hiilivarantojen säilyttäminen maaperässä sekä maaperän ja ekosysteemien laadun säilyttäminen. Neuvosto ei kuitenkaan pidä aiheellisena eikä täytäntöönpanokelpoisena parlamentin tarkistusta 59, jossa komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä jätehierarkian periaatteiden noudattamisen todentamiseksi. Neuvosto toteaa, että parlamentin tarkistuksissa 12 ja 109 pyydetään komissiota antamaan kertomus myös kehittyneiden biopolttoaineiden saatavuudesta sekä jätteistä, tähteistä, sivutuotteista tai maata käyttämättömistä raaka-aineista valmistettujen biopolttoaineiden taloudellisista ja ympäristövaikutuksista.

iv) *Uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan sähkön käytön lisääminen ja energiatehokkuutta parantavat toimet*

Komission ehdotuksessa esitettiin keinoja lieventää epäsuorien maankäytön muutosten riskiä biopolttoaineiden tuotannon ja kulutuksen yhteydessä. Neuvosto katsoo kuitenkin, että yleisenä tavoitteena olevaa liikenteen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä voidaan edistää myös käyttämällä enemmän uusiutuvista energialähteistä peräisin olevaa sähköä. Tästä syystä neuvoston tekstissä on nostettu sähköisessä rautatieliikenteessä ja sähköajoneuvoissa käytettävän, uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan sähkön osuuden laskennassa käytettäviä korjauskertoimia, jotta lisätään niiden käyttöä ja jalansijaa markkinoilla.

Parlamentin kannassa ei ole vastaavia säännöksiä. Parlamentti kuitenkin pyytää komissiota esittämään suosituksia lisätoimista, joilla kannustetaan energiatehokkuuteen ja energian säästämiseen liikenteessä ja jotka voitaisiin ottaa huomioon laskettaessa liikenteessä kulutetun uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian osuutta uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin mukaisesta liikenteen 10 prosentin tavoitteesta (tarkistukset 153 ja 154). Neuvosto pitää suurempaa energiatehokkuutta yleisesti ottaen tärkeänä tekijänä liikenteen

hiilidioksidipäästöjen vähentämisen kannalta, mutta se katsoo, että näitä toimia ja niiden vaikutusta tämän tavoitteen saavuttamiseen ei pitäisi sisällyttää uusiutuvia energialähteistä koskevan direktiivin muuttamisesta annettavaan direktiiviin.

v) *Kestävyyssuhteiden noudattaminen – vapaaehtoiset järjestelmät ja vastavuoroinen tunnustaminen*

Polttoaineiden laatua ja uusiutuvia energialähteitä koskevien direktiivien nojalla perustettujen vapaaehtoisten järjestelmien toimivuuden raportoinnin ja uudelleentarkastelun osalta sekä neuvosto että parlamentti ovat sisällyttäneet tekstiin hyvin samankaltaiset yksityiskohtaiset raportointisäännökset, joiden mukaan komissio voi arvioida näiden järjestelmien riippumattomuutta, avoimuutta ja yleistä luotettavuutta ja eri sidosryhmien osallistumista niihin (tarkistukset 54, 58 ja 103). Neuvoston tekstissä pyydetään komissiota toimittamaan tarvittaessa ehdotus polttoaineiden laatua ja uusiutuvia energialähteitä koskevien direktiivien vapaaehtoisia järjestelmiä koskevien säännösten muuttamisesta parhaiden käytäntöjen edistämiseksi.

Mitä tulee vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamiseen biopolttoaineita ja bionesteitä koskevien kestävyyssuhteiden noudattamisen todentamista koskevilla vapaaehtoisilla järjestelmissä ja kansallisissa järjestelmissä, neuvosto pitää aiheellisenä selvittää edellytykset, joiden nojalla vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta sovelletaan kaikkien todentamisjärjestelmien välillä, jotta helpotetaan sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Tästä syystä neuvoston kannassa on sisällytetty polttoaineiden laatua ja uusiutuvia energialähteitä koskeviin direktiiveihin säännöksiä, joiden mukaan jäsenvaltio voi ilmoittaa kansallisesta järjestelmästä komissiolle, joka antaa etusijan tällaisen järjestelmän arvioinnille. Päätös siitä, onko tällainen ilmoitettu kansallinen järjestelmä edellytysten mukainen, hyväksyttäisiin tarkastelumenettelyä noudattaen. Asianomaisten artiklojen mukaisesti perustetut järjestelmät, vapaaehtoiset järjestelmät mukaan lukien, jotka ovat saaneet myönteisen arvion, on tunnustettava vastavuoroisesti. Parlamentin kannan mukaan todentamisjärjestelmien vastavuoroinen tunnustaminen tapahtuisi automaattisesti (tarkistus 102), mitä neuvosto ei pidä suotavana.

vi) *Delegoidut säädökset*

Komissio ehdotti sekä polttoaineiden laatua että uusiutuvia energialähteitä koskevaan direktiiviin useita muutoksia, jotka koskevat erityisesti säädösvallan siirtämistä komissiolle SEUT 290 ja 291 artiklan perusteella.

Neuvosto tarkasteli näitä säännöksiä uudelleen ottaen huomioon SEUT-sopimuksen näiden kahden direktiivin antamisen jälkeen aiheuttamat muutokset ja erityisesti sen 290 artiklan, joka koskee valtaa antaa muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyn säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia. Tällä perusteella neuvosto päätti polttoaineiden laatua koskevan direktiivin muutosehdotuksissa rajoittaa komissiolle siirrettävän säädösvallan koskemaan viiden vuoden ajan biopolttoaineketjuja koskevien arvioitujen tyyppisten arvojen ja oletusarvojen lisäämistä, polttoaineiden eritelmiin liittyvien sallittujen analyttisten menetelmien mukauttamista sekä sallittua höyrynpainetta koskevaa poikkeusta bioetanolia sisältävälle bensiinille. Uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin osalta säädösvalta rajoitettiin koskemaan mahdollisten lisäysten tekemistä liitteessä IX olevaan raaka-aineiden ja polttoaineiden luetteloon sekä biopolttoaine- ja bionesteketjuja koskevien arvioitujen tyyppisten arvojen ja oletusarvojen lisäämistä. Neuvosto ei voi näin ollen hyväksyä parlamentin kannassa olevia tarkistuksia, joissa tarkastellaan uudelleen tai lisätään säädösvallan siirtoa komissiolle koskevia säännöksiä, joita neuvosto ei hyväksy.

Muiden komission ehdottamien säädösvallan siirtoa koskevien säännösten osalta neuvosto on päätenyt perinpohjaisen tapauskohtaisen harkinnan perusteella siihen näkemykseen, että täytäntöönpanosäädökset tai tavallinen lainsäätämisyjärjestys ovat parempia vaihtoehtoja.

vii) *Johdanto-osan kappaleet*

Neuvosto on muuttanut johdanto-osan kappaleita siten, että ne vastaavat direktiivin säädösosaan tehtyjä muutoksia. Näin ollen neuvoston kanta säädösosaan esitettyihin parlamentin tarkistuksiin pätee myös johdanto-osaan esitettyihin parlamentin tarkistuksiin. Ks. johdanto-osan kappaleiden osalta myös jäljempänä oleva 4. kohta.

3. Muut poliittiset kysymykset

Tarkasteltaessa epäsuorista maankäytön muutoksista aiheutuvia päästöjä ja kehittyneitä biopolttoaineita neuvosto katsoi, että polttoaineiden laatua ja uusiutuvia energialähteitä koskeviin direktiiveihin olisi selvyden ja yhdenmukaisuuden vuoksi lisättävä uusia määritelmiä. Parlamentin kannassa on monia uusia määritelmiä (tarkistukset 34–37 ja 69–76), joita neuvosto ei pidä tarpeellisina. Huomattakoon kuitenkin, että muutamat ehdotetuista uusista määritelmistä vastaavat ainakin osittain joitakin neuvoston lisäämiä määritelmiä (muun muassa 'muiden kuin ruokakasvien selluloosaa' ja 'lignoselluloosaa' koskevat määritelmät).

Mitä tulee biopolttoaineiden ja bionesteiden käytön vaikutuksen laskemiseen kasvihuonekaasupäästöjen osalta, neuvosto päätti komission ehdotuksen vastaisesti, että hyvitys biopolttoaineesta tai bionesteestä, jos biomassaa on saatu huonontuneesta ja sittemmin kunnostetusta maasta, olisi säilytettävä.

4. Muut Euroopan parlamentin tekemät tarkistukset

Muut tarkistukset, joita ei pidetty tarpeellisina tai hyödyllisinä direktiivin tavoitteiden saavuttamisen kannalta ja joita ei siten sisällytetty neuvoston kantaan, koskevat seuraavia asioita:

- polttoaineiden toimittajien velvollisuus varmistaa sellaisen bensiinin markkinoille saattaminen, jonka happi- ja etanolipitoisuus ovat enintään tietynsuuruisia (tarkistus 38), jäsenvaltioiden velvollisuus varmistaa, että tietty osuus bensiinistä on peräisin uusiutuvista energialähteistä (osa tarkistuksesta 152/rev), ja dieseliin sekoitetun rasvahapon metyyliesterin (FAME) pitoisuus (tarkistus 39);
- ilmailussa käytettävien biopolttoaineiden toimittajat (tarkistus 40);
- kolmansien osapuolten lakisääteiset oikeudet ja vapaaehtoinen, etukäteen annettu ja tietoinen suostumus biopolttoaineiden tuotantoon käytettävän maan käytöstä ja omistuksesta (tarkistukset 49 ja 96);
- komission kertomus biopolttoaineiden kasvavan kysynnän vaikutuksesta sosiaaliseen kestävyyyteen, biopolttoaineen tuotannon vaikutus kasviproteiiniin ja elintarvikkeiden saatavuuteen kohtuuhintaan (tarkistus 50);
- biopolttoaineiden kestävyyttä koskevien kahden- ja monenvälisen sopimusten tekeminen kolmansien maiden kanssa ja näiden sopimusten sisältö (tarkistukset 55 ja 100);
- alkuperätakuut suhteessa tavoitteiden saavuttamiseen, tilastollisten siirtojen käyttö, yhteishankkeet tai yhteiset tukijärjestelmät (tarkistus 88);
- kestävä maankäyttö (tarkistus 97);
- Eurostatin julkaisu biopolttoaineiden kauppaa koskevista tiedoista sekä biopolttoaineteollisuuden vienti- ja tuontitiedoista ja työllisyystiedoista (tarkistukset 98 ja 99);
- muut johdanto-osan kappaleet (tarkistukset 4, 8, 13, 129, 16, 17, 22, 24, 25, 27 ja 30).

IV PÄÄTELMÄ

Neuvosto on ottanut komission ehdotuksen ja Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn kannan täysimääräisesti huomioon kantansa laadinnassa. Euroopan parlamentin esittämien tarkistusten osalta neuvosto toteaa, että huomattava määrä niistä on jo joko asian puolesta, osin tai kokonaan sisällytetty neuvoston kantaan.
